

IVRIS CIVILIS

Singulare Responsum,

S I V E

A P O L O G I A

VIRGILII CHIACCHIARI

IVRISCONSULTI ÆSERNINI,

MARCHIONISSAE ZENOBIAE TESTATRICIS

FIDELIS TESTAMENTARII.

N E A P O L I,

Ex Regia Typographia Ægidij Longi. 1641

Expensis Petri Agnelli Porrini.

NOBILISSIMO VIRO
D. DON FRANCISCO
DE PISCE

PATRITIO PANORMITANO
Patrono Colendissimo.

Petrus Anellus Porrinus Neap. D. D. D.

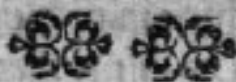

*Vm in animo diu ferrem, vir Pra-
clarissime, cui nam librum hunc di-
gnè simul, & officiosè desponderem,
optabam patronum aliquem, qui
scripta suo illustrasset nomine, sua
firmasset auctoritate, sua perfunderet luce: tibi vni
tandem, quem optimè eiusmodi dote plurima insi-
gnitum calleo, deuouendum censui, nec erant dulciù
vociù exaudienda illecebra, nisi inter delphinus tuos.
Habet sibi homo delphinem amicissimum, & cum
animo careat, amore affluit, eoque per quem sape spi-
ritum efflet amatorius piscis, quod si beneuolum se
se in omne tempus obtulit, erga me, & semper, &
nunc maximè beneuolentior se dedit, mihiq; illu-
xit felicissimus, ac fortunatus: illustrat tantum stem-
ma gloriosos decores tuos, illustrabit & paginas ha-
sce amoris mei sempiterna monimenta. Illustraris tu
vir inelyte tanto stemmate, quo Heroes & proceres
nobilissimi tue familia designantur: ipsoque ardore,
quo*

EXVRGE DEVS

IUDICA CAVSAM MEAM,

neq, irrideant me inimici mei.

Quamuis magna esset Zenobia Marchionissae testatrix nostrae inter scriptos haeredes de testamento controuersia; mihi tamen de eo minimè disceptandum esse videbatur, cum quaestioni praesentibus Iudices Regij duarum Aularum Consiliarij summæ eruditionis, atque integritatis viri; Verumtamè cum nescia, qua ratione, & leuissimi cuiusdam exempli tactu, ac motu aliter sit causa decisa, quam leges, & testatrix voluntas postulabant, ipseque ille fuerim testamenti fidelis scriptor, non subiector, vt qui illud impugnant falsò sunt arbitrati, cumque nuper iniusta lingua, nec famæ parcere voluerit Sacerdotis: meæ deesse estimationi, & conscientia (quibus non modo à factis, sed etiam à criminis, quod inferunt, suspicione, me semper abesse curau) nisi nunc pro viribus de huius causæ iustitia, & veritate differerem. Scio equidem, quod me deterrere potuit, aduersarios ingenio, & arte dicendi maximè excellere; at vis quanta sit veritatis non ignoro, quæ vt inquit Cicero contra hominum ingenia, *Calliditatem, solertiam, contraque fictas omnium insidias, facile semper se ipsa defendit.* Hac ego veritate duce, quæ me ad scribendum impulit, ac vestra humanitate comite

A

orna;